CONSEIL D'ETAT - RAAD VAN STATE
LEGISLATION - WETGEVING
18 -07- 1986
Transmis à M. Coordination
Overgemaakt aan de H.

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 29 mei 1986 door de Voorzitter van de Vlaamse Raad verzocht hem van advies te dienen over een voorstel van decreet "betreffende het Kijk- en Luistergeld", heeft op 9 juli 1986 het volgend advies gegeven :

1. Het voorstel van decreet beoogt de invoering van een kijk- en luistergeld ten behoeve van de Vlaamse Gemeenschap ter vervanging van het kijk- en luistergeld dat, op grond van de wet van 26 januari 1960 betreffende de taksen op de toestellen voor het ontvangen van radio-omroepuitzendingen, in het gehele land ten behoeve van het Rijk wordt geheven en waarvan de opbrengst, met toepassing van de artikelen 9 tot 11 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, thans gedeeltelijk (± 40 t.h.) aan de Gemeenschappen geristorneerd wordt.

Het voorstel neemt trouwens vrijwel al de bepalingen van de wet van 26 januari 1960 woordelijk over, met dien verstande dat de bedoelde belasting nu "retributie" wordt genoemd in plaats van "taks" en dat de diverse bedragen van de belasting een weinig worden verminderd.

Het doel dat met het voorstel wordt nagestreefd, is dat de opbrengst van het kijk- en luistergeld, in zoverre het verschuldigd is door houders van toestellen die gevestigd zijn op het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap, integraal aan die Gemeenschap zou ten goede komen.

2. Overeenkomstig het door de Voorzitter van de Vlaamse Raad in zijn adviesaanvraag geformuleerd verzoek, wordt het onderzoek van het voorgelegde voorstel van decreet beperkt tot de vraag of de Vlaamse Gemeenschap ter zake bevoegd is.

3. Luidens artikel 110, § 2, van de Grondwet - zoals die bepaling werd gewijzigd op 29 juli 1980 - kan een belasting ten behoeve van een Gemeenschap enkel bij decreet worden ingevoerd,

maar kan de wet ten aanzien van die belastingen de uitzonderingen bepalen waarvan de noodzakelijkheid blijkt. Gelezen in samenhang met de bepalingen van de gewone wet van 9 augustus 1980, komt zulks hierop neer dat, inzake de ristorneerbare belastingen en heffingen opgesomd in artikel 10, § 1, van die wet - en dus o.m. inzake het kijk- en luistergeld geheven op grond van de wet van 26 januari 1960 - de bevoegdheid van de Gemeenschappen en de Gewesten beperkt is.

Alleen wanneer de opbrengst van zo'n belasting of heffing volledig aan de Gemeenschappen of aan de Gewesten is toegewezen, mogen deze, en dan pas met ingang van het eerstvolgend begrotingsjaar, er de aanslagvoet, de belastbare materie, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van wijzigen (artikel 13 van de gewone wet). Zolang de opbrengst van een dergelijke belasting niet volledig aan de Gemeenschappen of de Gewesten is toegewezen, zijn deze enkel gerechtigd tot het heffen van opcentiemen of het toekennen van kortingen op die belastingen en heffingen.

Luidens artikel 5 van het wetsontwerp houdende de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 1986, zouden voor dat begrotingsjaar de geristorneerde belastingen en heffingen voor de Vlaamse en de Franse Gemeenschap samen op 6.528.900.000 frank en voor de Duitstalige Gemeenschap op 40.600.000 frank worden bepaald. De ristornobedragen toegekend aan de Gemeenschappen zullen worden aangerekend op de opbrengst van het kijk- en luistergeld (artikel 33 van de Financiewet van 23 december 1985 voor het begrotingsjaar 1986, B.S. 31 december 1985), opbrengst waarvan het deel dat niet zal worden geristorneerd voor het begrotingsjaar 1986 op 9.290.100.000 frank wordt geraamd (St. Kamer, 4-I (1985-1986) nr. 1, blz. 13, artikel 38.01).

.../...

Voor het begrotingsjaar 1986 wordt de totale opbrengst van het kijk- en luistergeld dus op 6.528.900.000 frank plus 40.600.000 frank plus 9.290.100.000 frank, hetzij in totaal op 15.859.600.000 frank geraamd, waarvan dus slechts 6.569.500.000 frank, d.i. ongeveer 40 t.h., aan de Gemeenschappen zal worden geristorneerd.

Zolang de opbrengst van het als Rijksbelasting geheven kijk- en luistergeld niet volledig aan de Gemeenschappen zal zijn geristorneerd, zijn de Gemeenschappen dus niet bevoegd om op hetzelfde object een eigen belasting te vestigen.

De stellers van het hier onderzochte voorstel van decreet zijn zich van die hindernis bewust, vermits zij met het doel ze uit de weg te ruimen bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers een voorstel van wet hebben ingediend, waarvan de toelichting trouwens in dezelfde bewoordingen is gesteld als de toelichting bij het onderhavige voorstel van decreet (St. Kamer, 481 (1985-1986) nr. 1).

Betreffende de vraag of dat voorstel van wet, indien het zou worden aangenomen, het beletsel zou wegnemen dat de goedkeuring van het onderhavige voorstel van decreet in de weg staat, verwijst de Raad van State naar het advies L. 17.335 dat hij op verzoek van de Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers over dat wetsvoorstel heeft uitgebracht.

De kamer was samengesteld uit

de Heren Messieurs :	P. VERMEULEN,	voorzitter,
	J. NIMMEGEERS, W. DEROOVER,	staatsraden,
	J. GIJSSELS, J. HERBOTS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw Madame :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. P. VERMEULEN.